

РЕШЕНИЕ

№ 4805

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3974** по описа за **2023** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е въз основа на касационна жалба на Областна дирекция по безопасност на храните С. - град, депозирана срещу Решение № 689 от 09.02.2023 г. постановено по нахд № 13587 описа на СРС, НО, 109 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 25/01.02.2021 г., издадено от д-р К. П. Н. - Директор на Областна дирекция по безопасност на храните - С. град, с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лева на Н. Г. К., с ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл. За, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти.

Касаторът релевира твърдения за незаконосъобразност на атакуваното решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Излагат се доводи за протичане на административнонаказателното производство в съответствие с императивните правила на ЗАНН, при което актът и НП съдържат всички изискуеми реквизити, а датата на извършване на деянията е определена по коректен начин. Твърди се също, че вменените на лицето нарушения са извършени и доказани по съответния начин, и доколкото не разкриват белезите на "маловажни" такива по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, правилно са били санкционирани с издаденото НП. Поради това се отправя искане за отмяна на съдебния акт и за

потвърждаване на наложената на Н. Г. К. глоба. Претендират се разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответната страна Н. Г. К., в съдебно заседание не се явява не се представлява. Депозирн е по делото отговор на касационната жалба, в който се оспорва касационната жалба и се моли обжалвания съдебен акт, като правилен и законосъобразен да бъде оставен в сила.

Представителят на СГП възприема касационната жалба за допустима, но неоснователна и моли за решение в този смисъл.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Процесното решение е постановено при следната фактическа обстановка:

С процесното наказателно постановление на Н. Г. К., с ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 /хиляда/ лева на, за нарушение на чл. 3а, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти. За да стори това АНО приел, че на 09.10.2020 г. комисия в състав: д-р Е. Т. С., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Здравеопазване на животните“ при ОДБХ - С. град, и д-р Л. Ц., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Здравеопазване на животните“ при ОДБХ - С. град, извършили проверка на място в животновъден обект № 1853-0009, находящ се в [населено място], бивш стопански двор, [улица]. В хода на извършената проверка служителите констатирани наличието на едно прасе, намиращо се в клетка, разположена извън границите на животновъдния обект. Служителите приели, че откритото от тях прасе е собственост на Н. Г. К. - собственик на животновъдния обект, поради което на същата дата му съставили АУАН за това, че е установено едно прасе в клетка и се отглеждат едропреживни животни и дребнопреживни животни заедно със свине, което било посочено като нарушение на чл. 3а, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти.

При така установената фактическа обстановка районният съд е достигнал до извод, че АУАН и атакуваното наказателно постановление са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила посочени изисквания на чл. 42, ал.1, т. 5 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в същото не се съдържа посочване на нарушената правна норма. Посочил е, че в АУАН и НП не се съдържат разпоредби на закон, с които издалите ги органи да дадат правна квалификация на словесно описаните нарушения. В НП се съдържа единствено посочване на санкционните разпоредби, но не е и на правните норми, съответстващи на твърдените от АНО извършени нарушения. В съставените АУАН и НП се съдържа единствено посочване на разпоредби от подзаконов нормативен акт, а именно чл. 3а, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти. Липсата на който и да било от минимално необходимите

реквизити по чл. 57, ал. 1-7 от ЗАНН е процесуално нарушение, представляващо абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление. За пълнота на изложението е приел също, че фактическите констатации съдържат се в обжалваното НП били недоказани. По тези съображения съдът е отменил атакувания правораздавателен акт.

Решението е правилно като краен резултат.

Не се споделят от настоящата касационна инстанция релевираните от страна на въззивният съд изводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила се подкрепят и от настоящия съдебен състав на съда. За да предизвика целените с издаването му правни последици, АУАН, съответно НП, като писмено обективизирано волеизявление следва да съдържат отнапред определен в закона минимален обем информация. Данните, фактите и обстоятелствата, които безусловно следва да обхващат акта и наказателното постановление са посочени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Тези от тях, посочени в чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, а именно - описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, съставляват мотивите - фактическите и правни основания, послужили като основание за съставянето на АУАН и от които следва постановеният от административнонаказващия орган резултат. Неспазването на така установените нормативни изисквания, има за последица постановен в съществено нарушение на закона акт. В настоящия случай ясно е посочена нарушената правна норма – тази на чл. 3а, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти, така и санкциониращата я такава – чл. 471а, ал.1 от З., с оглед на което съдът намира, че е ясна волята на АНО. Нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно и в последяващото акта НП, така че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Посочен е недвусмислено адресата на нарушението, като същият е индивидуализиран, чрез посочване на наименованието на дружеството, неговия законен представител, като е посочено и мястото на извършване на проверката, т.е мястото на установяване на нарушението.

Фактическите обстоятелства, съставляващи елементите от обективна страна на нарушенията, са изложени пълно и точно, така, че да е напълно ясно в какво конкретно последните се състоят. Налице е съответствие между тези обстоятелства, словесното формулиране на нарушението, неспазеното правило за поведение и дадената правната квалификация. Ето защо следва да се приеме, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, опорочаващо напълно административно-наказателното производство и обуславящо отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

По отношение съществуването на спора, съдът намира, че правилно въззивният съд, с оглед установените по делото факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства е установил, че неспазване от страна на жалбоподателя на забраната на чл. 3а, ал. 2 от Наредба № 44/20.04.2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти, като е отглеждал в животновъден обект за едропреживни и дребнопреживни животни наред с посочените такива и един брой свине, не се установи. Основателно е възприето, че не може да се вмени на ответника по касация, че е извършил вмененото му нарушение.

В контекста на всичко изложено дотук, касационната жалба е неоснователна, което

предпооставят оставяне в сила на обжалваното съдебно решение.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на разноси е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е заявил претенция за присъждане на разноси, поради което такива не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XXII Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 689 от 09.02.2023 г. постановено по нахд № 13587 описа на СРС, НО, 109 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.